

متن پرسش

با سلام خدمت استاد گرامی و عرض تسلیت ایام سوگواری حضرت اباعبدالله الحسین(ع): بنده از نوجوانی سعی کردم تا «به دلیل رضای خدا» دروغ نگویم و به تدریج طوری شد که اصلاً نمی توانستم دروغ بگویم و از آن متنفر شدم، اما چندی پیش که صحبت‌های شما در مورد نوع عبادت شیطان را شنیدم کمی تامل کردم در نحوه و نیت دروغ نگفتم و متوجه شدم که اکنون علاوه بر نیت رضای خداوند، عزت نفسم اجازه نمی دهد دروغ بگویم، یعنی به خود می گویم که آن فرد یا آن چیز اصلاً در حدی نیستند که تو بخواهی خود را آن قدر ضعیف بینی که دروغ بگویی و به خود می گویم تو عزت خیلی بیشتر از آن است که به هر دلیلی دروغ بگویی! حال سوال بنده اینجاست که آیا من هم مانند شیطان در انجام این عمل خود را دیده ام و دیگر خدا در صحنه نیست و ارزشی در این عمل نیست؟ هر چند در ابتدا نیت خدا بود! با تشکر. التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: عزت نفس غیر از تکبر است. عزت نفس یعنی ما شأن خود را جهت سقوط نکردن در امور دنیایی حفظ کنیم ولی تکبر یعنی در مقابل حق و سخن حق خود را ترجیح دهیم. موفق باشید